

Opplever barna at barnehagen er et sted med mye støy?

Flere studier har slått fast at voksne som jobber i barnehager, plages av støy. Nå har en gruppe forskere spurt hva barna synes.

MAGASINARTIKKEL | SIST ENDRET: 16.03.2022

Anita McAllister har som forsker spesialisert seg på støy i barnehager. Sammen med kolleger har hun intervjuet 18 barn på Island, 16 i Sverige og 14 i Finland om temaet.

De svenske og finske barna ble intervjuet i grupper. De islandske barna ble intervjuet hver for seg.

Støy i barnehagen

orskere har tidligere slått fast at det høye støynivået i barnehager kan påvirke både hørselen og stemmen til dem som jobber der. De blir også slitne av mye støy.

Men hva tenker egentlig barna om støyen i barnehagen? Opplever de at det er mye støy?

McAllister forteller at det var litt vanskelig å intervju barna om dette temaet.

– Vi ville jo ikke legge ordene i munnen på dem, men la dem snakke fritt om dette. Derfor måtte vi vente og lytte til det barna sa, og heller følge opp med spørsmål. I gruppeintervjuene var det noen barn som snakket mye, og andre barn som snakket lite. Vi ville få fram alle stemmene. Derfor tok også disse gruppeintervjuene lang tid.

Forskningsfunn

Sju av de 18 islandske barna sa at de noen ganger hadde sår hals når de kom hjem fra barnehagen. Seks av de 16 finske barna fortalte det samme. Ett finsk barn fortalte at han en eller to ganger hadde mistet stemmen helt. Andre barn fortalte at de likte å være ute, for da kan de rope høyere.

Enige om at det var mye støy

Konklusjonen er likevel klar: Alle barna, uansett land eller intervjuform, var enige om at det er mye støy i barnehagen.

Alle barna i denne studien var også enige om noe annet: Det er ikke de selv som lager støy. Det er de andre barna.

Dette mener McAllister illustrerer at barn er bevisst på at det ikke er så bra å skrike og hyle. Derfor vil de distansere seg fra det.

Hun og kollegene hennes ble overrasket over hvor stor generell bevissthet barn har om støy. Barna som ble intervjuet, kunne snakke godt om temaet. De fortalte også om strategier de bruker for å unngå støyen.

– For eksempel at de av og til holder seg for ørene eller går ut av et rom, sier McAllister.

Barna syntes også det var slitsomt hvis de voksne i barnehagen snakket veldig høyt. At de voksne har høy stemme, er det samme som at de har en sint stemme, mente de.

Sammenlignet ulike steder

Forskerne snakket også med barna om lydmiljøet ulike steder i barnehagen.

– Barna mente det var bedre ute enn inne i barnehagen, og at det var mer støy i de store rommene enn i de små. En del barn ville ikke være i de store lekerommene fordi de syntes det ble for høy lyd der.

Barna trakk også paralleller til andre steder der de oppholdt seg.

– Noen barn sa at de syntes det var bedre å være hjemme enn i barnehagen fordi det var roligere der, forteller McAllister.

Hva med barnas stemme?

Forskerne spurte også barna om stemmene deres.

– Barna snakket om at de fikk vondt i ørene og ble trøtte i hodet av de høye lydene. Men barna var ikke bevisst på at det høye lydnivået kunne gå ut over stemmen deres, forteller McAllister.

Da forskerne spurte barna om de ble hese i stemmen av å være i barnehagen, begynte barna å tenke på

det.

– Dette har vi som forsker på støy, også opplevd når vi intervjuer voksne. Det er ikke så mye kunnskap om at det å oppholde seg i støyende omgivelser også belaster stemmen. Det finnes mer kunnskap om støy og hørsel, sier McAllister.

Må tas på alvor

Forskningen vi har til nå, kan ikke si oss om den typen støy som er i barnehagene, kan være skadelig for barn på sikt. Vi bør likevel ta barnas opplevelse av støy på største alvor, mener forskeren.

I og med at det ofte er barn og deres aktiviteter som er kilden til støyen i barnehagen, er barna enda nærmere støyen enn de voksne. Barn blir altså eksponert for høyere nivåer av støy i barnehagen enn det voksne blir.

– Det er mange positive ting forbundet med å gå i barnehagen. Men det er et problem at vi voksne samler mange barn i store grupper, og at barna opplever støyen de selv lager i disse gruppene, som noe negativt.

McAllister mener at de ansvarlige for barnehagene må tenke mer på hva som kan gjøres for å unngå den verste støyen.

– Kan vi dele gruppene mer? Vi vet at jo flere barn det er i en gruppe, jo høyere støy blir det. Størrelsen på gruppen betyr altså noe her.

McAllister minner også om at det i dag finnes mange muligheter for å dempe lyd i et rom. For eksempel er bord og stoler en kilde til støy som det kan være mulig å gjøre noe med.

Hun og forskerkollegene hennes ble slått av hvor likt barna i de tre nordiske landene fortalte om støy i barnehagen. De fant heller ikke store forskjeller mellom jenter og gutter.

Skrevet av Bård Amundsen på oppdrag fra Utdanningsdirektoratet

Kjelde

McAllister, A., Rantala, L. & Jónsdóttir, V. I. (2019). "The others are too loud! Children's experiences and thoughts related to voice, noise, and communication in Nordic preschools". *Frontiers in Psychology*, 10:e1954.

